

tution m.v. også skal være gældende i forhold til de udøvende kunstnere.

Til nr. 9

Udvalget til revision af den ophavsretlige lovgivning har i betænkning nr. 962/1982, side 95, givet udtryk for, at der efter udvalgets opfattelse ikke bør være beskyttelsesmæssige forskelle mellem ophavsmændene og de udøvende kunstnere og fonogramproducenter i relation til kabelspredning. Kulturministeriet kan tilslutte sig dette standpunkt. Det foreslås derfor, at fonogramproducenterne ved den foreslåede nye § 47 a får ret til vederlag, når deres lydoptagelser indgår i udsendelser, som viderespredes over kabelanlæg eller på samme måde viderespredes til almenheden ved hjælp af radioanlæg. Henvisningen til bestemmelserne i § 22 a, stk. 2-4, indebærer, at den nærmere håndhævelse af vederlagskravet kommer til at følge samme regler, som efter lovforslaget skal gælde for de egentlige ophavsrettigheder og udøvende kunstnere efter § 22 a, jfr. § 45, stk. 3.

Med den ovenfor under nr. 6 foreslåede ændring i ophavsretslovens § 46 kommer beskyttelsen efter den nye bestemmelse i § 47 a – ligesom bestemmelsen i § 47 – til at gælde i 50 år fra indspilningen blev foretaget. Kulturministeriet vil drage omsorg for, at den gældende anordning nr. 449 af 21. september 1979 om anvendelsen af ophavsretsloven i forhold til andre lande ændres således, at såvel den forlængede beskyttelsestid som de nye kabelspredningsbestemmelser for udøvende kunstnere, fremstillere af gramfonoplader m.v. og radio- og fjernsynsforetagender kun kommer til at gælde i forhold til udlandet under forudsætning af gensidighed, dvs. at der i de lande, som har tiltrådt Romkonventionen af 1961, ydes danske kunstnere, fremstillere af gramfonoplader m.v. og radio- eller fjernsynsforetagender en tilsvarende beskyttelse.

Til nr. 10

Indsættelsen af en henvisning til § 24 a (om forholdet mellem ophavsretsloven og offentlighedsloven) i § 48, stk. 3, ligger på linje med ændringsforslaget ovenfor under nr. 7 og 8. Den i § 48, stk. 3, indsatte henvisning til § 24 a indebærer, at de rettigheder, som efter § 48 er tillagt radio- og fjernsynsforetagender ikke skal være til hinder for, at optagelser, som er indgået til en forvaltningsmyndighed, kan gøres til genstand for aktindsigt i overensstemmelse med bestemmelserne i lovgivningen om offentlighed i forvaltningen.

Til nr. 11

I ophavsretsloven § 49 findes der bestemmelser om en vis kortvarig beskyttelse af produkter, som ikke opfylder betingelserne for at opnå ophavsretsbeskyttelse efter lovens § 2 om litterære og kunstneriske værker. Det drejer sig om kataloger, tabeller og lignende arbejder, der sammenstiller et stort antal oplysninger, og om programmer. De nævnte arbejder må ikke eftergøres, herunder fotokopieres, før 10 år er gået fra det år, da arbejdet blev udgivet.

Indsættelsen af en henvisning til den nye bestemmelse i § 15 a om en aftalelicensordning for fotokopiering inden for undervisningsvirksomhed har til formål at sikre, at aftaler på undervisningsområdet om fotokopiering også kan få virkning i forhold til udenforstående rettighedshavere, når det gælder de i § 49 nævnte produkter. Det må imidlertid erindres, at der ikke i relation til udenforstående rettighedshavere ved aftaler kan opnås nogen beskyttelse, som rækker udover den ovennævnte korte beskyttelsestid på 10 år.

Henvisningen til § 24 a indebærer, at den i § 49 givne beskyttelse ikke vil være til hinder for aktindsigt i overensstemmelse med lovgivningen om offentlighed i forvaltningen.

Til nr. 12

Ved indføjelser af en henvisning i § 54, stk. 1, til de nye licensbestemmelser om kabelspredning i § 22 a og § 47 a udvides tvangslicensnævnets kompetence, således at nævnet også kan træffe endelig administrativ afgørelse i tilfælde, hvor der ikke mellem kabelanlæggene og den i § 22 a, stk. 3, omtalte fællesorganisation kan opnås enighed om vederlaget for kabelviderespredningen af radio- eller fjernsynsudsendelser. Med hensyn til henvisningen til § 15 a, stk. 3, henvises til bemærkningerne til nr. 1.

Til nr. 13

Til stk. 2

Efter ophavsretslovens § 48, stk. 1, må en lyd- eller fjernsynsudsendelse ikke udsendes af andre uden samtykke fra det pågældende radio- eller fjernsynsforetagende. Bestemmelsen, som gælder for såvel trådløs udsendelse som udsendelse ved hjælp af kabelanlæg, må ses på baggrund af Danmarks forpligtelser efter den europæiske overenskomst af 1960 om beskyttelse af fjernsynsudsendelser.

Forslaget til den nye bestemmelse i § 54, stk. 2, har til formål at sikre, at tvangslicensnævnet under